

Sag C-345/24

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

10. maj 2024

Forelæggende ret:

Consiglio di Stato (Italien)

Afgørelse af:

9. maj 2024

Appellant:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Indstævnte:

BRT SpA

Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT)

Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI)

DHL Express (Italy) Srl

TNT Global Express Srl

Fedex Express Italy Srl

United Parcel Service Italia Srl

Amazon Italia Transport Srl

Amazon Italia Logistica Srl

Amazon EU Sàrl

Hovedsagens genstand

Appel ved Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) til prøvelse af den dom, hvormed Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) (herefter »TAR Lazio«), på grundlag af søgsmålene anlagt af de nu indstævnte transportvirksomheder, annullerede beslutning nr. 94/22/CONS fra Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (tilsynsmyndigheden for kommunikation) (herefter »AGCOM«). Denne beslutning havde indført en række oplysningskrav på pakkeleveringsmarkedet.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkningen af direktiv 97/67/EF og forordning (EU) 2018/644 med henblik på at afklare, hvorvidt disse retsakter også finder anvendelse på indenlandske leveringsvirksomheder. Spørgsmålet om, hvorvidt den nationale ordning er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling samt med artikel 14 TEUF, 114 TEUF og 169 TEUF. Spørgsmålet om, hvorvidt »implicitte beføjelser« kan udgøre retsgrundlaget for den nationale forvaltningsmyndigheds handling i den konkrete situation, og spørgsmålet om, hvilke grænser EU-retten opstiller for de nationale forvaltningsmyndigheders beføjelse til at pålægge oplysningskrav.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/644 af 18. april 2018 om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester – for så vidt angår indsamling af oplysninger – som sådan kun anvendelse på grænseoverskridende leveringsvirksomheder eller almenlydigt på alle pakkeleveringsvirksomheder, medmindre der fastsættes specifikke undtagelser med hensyn til enkelte bestemmelser?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares i den førstnævnte retning, udgør direktiv 97/67/EF eller de såkaldte »implicitte beføjelser« da retsgrundlag for, at de nationale forvaltningsmyndigheder under alle omstændigheder kan pålægge leveringsvirksomheder, herunder indenlandske, generelle oplysningskrav?
- 3) Hvis det andet spørgsmål besvares benægtende, skal det da opfattes som rimeligt, ikke diskriminerende og foreneligt med artikel 14, 114 og 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/644 af 18. april 2018 ikke finder anvendelse på indenlandske leveringsvirksomheder?
- 4) Inden for hvilke grænser (herunder med hensyn til såvel nødvendigheden som proportionaliteten) kan den nationale forvaltningsmyndighed pålægge pakkeleveringsvirksomheder oplysningskrav, og er det bl.a. tilladt uden sondring at pålægge oplysningskrav angående

- (i) de vilkår, som gælder for de forskellige kundekategorier,
- (ii) de aftaler, som regulerer forholdene mellem den enkelte pakkeleveringsvirksomhed og de virksomheder, der på forskellige måder afhængigt af de særlige forhold i den pågældende sektor er beskæftigede med tilvejebringelsen af den omhandlede tjeneste, og
- (iii) de økonomiske vilkår og de forskellige former for retlig beskyttelse af de arbejdere, som på forskellige måder er beskæftigede med tilvejebringelsen af den omhandlede tjeneste?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008, navnlig artikel 22a

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, navnlig 51. betragtning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/644 af 18. april 2018 om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester, navnlig artikel 4

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1263 af 20. september 2018 om skemaerne til pakkeleveringsvirksomheders indgivelse af oplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/644

Anførte nationale forskrifter

Decreto legislativo 22 luglio 1999, n. 261 – Attuazione della direttiva 97/67/CE concernente regole comuni per lo sviluppo del mercato interno dei servizi postali comunitari e per il miglioramento della qualità del servizio (lovdekret nr. 261 af 22.7.1999 – Gennemførelse af direktiv 97/67/EF om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet) (herefter »lovdekret nr. 261/1999«), navnlig artikel 2 og 14a

Delibera n. 94/22/CONS, dell’Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM), del 31 marzo 2022, recante »Obblighi regolamentari nel mercato dei servizi di consegna dei pacchi« (AGCOM’s beslutning nr. 94/22/CONS af 31.3.2022 om »Forvaltningsmæssige krav på pakkeleveringsmarkedet«), navnlig artikel 1 og 2

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 På grundlag af en kompleks og lang procedure, hvorunder en række beslutninger blev vedtaget angående analyser af og offentlige høringer om pakkeleveringsmarkedet, vedtog AGCOM beslutning nr. 94/22/CONS af 31. marts 2022 om »Forvaltningsmæssige krav på pakkeleveringsmarkedet«. Denne beslutning indførte visse »symmetriske« oplysningskrav, dvs. rettet mod alle virksomheder af en vis størrelse på pakkeleveringsmarkedet, såvel som »asymmetriske« oplysningskrav, der udelukkende blev pålagt Amazon.
- 2 De »symmetriske« oplysningskrav sigter tilsyneladende mod at øge tilsynsniveauet på det konkrete marked som følge af den konstaterede manglende gennemsigtighed på dette. Mere specifikt drejer det sig om krav, som pålægges alle virksomheder, som har tilladelse til at foretage pakkelevering til offentligheden, som med hensyn til postaktiviteter beskæftiger mindst 50 ansatte, og som i mindst tre på hinanden følgende år har realiseret en årlig omsætning på over 10 mio. EUR for aktiviteter henhørende under posttjenester, ifølge definitionen i artikel 1, stk. 2, litra a), i lovdekret nr. 261/1999.

Disse symmetriske oplysningskrav vedrører: oplysningerne om de økonomiske vilkår for tjenesteudbuddet til offentligheden; de økonomiske referencevilkår (gennemsnitspriserne), som gælder for visse grupper af forretningskunder som fastlagt på grundlag af den årlige omsætning; de gældende aftaler, som er blevet indgået direkte med de virksomheder i sektoren, der er beskæftiget med tilvejebringelsen af posttjenesten, og som regulerer forretningsforholdene med disse; en erklæring om overholdelsen af arbejds- og ansættelsesvilkårene med hensyn til alle personer, som er beskæftiget med tilvejebringelsen af tjenesten, uafhængigt af deres niveau i netorganisationen; og de standardkontrakter, som anvendes over for de forskellige personalekategorier på de enkelte niveauer i organisationen.

- 3 De »asymmetriske« oplysningskrav skal derimod ifølge AGCOM udelukkende pålægges Amazon henset til de kritiske aspekter, som blev konstateret ved analysen af pakkeleveringsmarkedet.

Nærmere bestemt skal Amazon, i tillæg til de ovenfor opremsede oplysninger, indgive følgende oplysninger til AGCOM: gennemsnitsprisen betalt af detailforhandlere (»Retailers«), som er tilsluttet Amazons logistikprogram (det såkaldte »FBA-program«) for leveringstjenesten; den gennemsnitlige enhedspris betalt til »Delivery Service Providers« (DSP) for leveringstjenesten; den gennemsnitlige enhedspris betalt til andre leveringsvirksomheder for leveringstjenesten.

- 4 AGCOM's beslutning nr. 94/22/CONS blev anfægtet ved fire særskilte søgsmål, som blev anlagt ved TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) af Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI), DHL Express

Italy, TNT Global Express, Fedex Express Italy, United Parcel Service Italia, BRT og Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT) (herefter samlet »de andre virksomheder end Amazon«), samt af Amazon Italia Transport, Amazon Italia Logistica og Amazon EU (herefter samlet »Amazon«).

- 5 TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) tog ved fire særskilte domme de fire søgsmål til følge og annullerede AGCOM's beslutning nr. 94/22/CONS. Grundene til, at søgsmålene blev taget til følge, er imidlertid forskellige. I de tre søgsmål, som var anlagt af de andre virksomheder end Amazon, konstaterede retten i første instans først og fremmest, at AGCOM's beslutning var blevet truffet uden at støtte sig på en grundig undersøgelse. Bl.a. havde AGCOM indført oplysningskrav i sektorer, eksempelvis B2B (»business-to-business«), hvor den foretagne undersøgelse ikke havde vist problemer af et omfang, som begrundede myndighedsindgrebet. Det af Amazon anlagte søgsmål blev derimod ikke taget til følge på grund af, at beslutningen var behæftet med manglende undersøgelse, eftersom der i sektoren B2C (»business-to-consumer«) rent faktisk var blevet fundet problemer, men på grund af den angivelige mangel af et »nærmere angivet« retsgrundlag.
- 6 Ved fire særskilte appelskrifter har AGCOM iværksat appel ved Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som er den forelæggende ret, til prøvelse af de ovennævnte annullationsdomme afsagt af TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio).

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 7 I den appelsag, hvor Amazon optræder som indstævnt, har AGCOM anfægtet dommen fra TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) for så vidt angår den del, hvor det fastslås, dels at AGCOM ikke har beføjelse til at pålægge Amazon forvaltningsmæssige krav (hverken symmetriske eller asymmetriske), dels at retsgrundlaget for beslutningen om at pålægge de nævnte oplysningskrav ikke tilstrækkeligt klart angives i beslutning nr. 94/22/CONS.
- 8 Hvad angår forordning 2018/644 har AGCOM for det første gjort gældende, at forordningen ikke kun finder anvendelse på grænseoverskridende pakkeleveringsvirksomheder, men almentydigt på pakkeleveringsvirksomheder, herunder Amazon, eftersom dette selskab gør brug af internationale leveringsnet for levering af varer solgt af tredjemænd, og fordi selskaberne i Amazonkoncernen kan kvalificeres som postvirksomheder. For det andet er forordningens anvendelsesområde ikke begrænset til traditionelle forretningsmodeller, men omfatter også alternative forretningsmodeller, herunder e-handelsplatforme. For det tredje er den omstændighed, at Amazon ikke udfører grænseoverskridende pakkelevering, ikke til hinder for, at forordningen finder anvendelse på Amazon, eftersom forordningen, når den specifikt har villet rette sig mod (udelukkende) grænseoverskridende leveringsvirksomheder, har gjort dette udtrykkeligt (eksempelvis i artikel 5 om grænseoverskridende takster, mens

artikel 4 med overskriften »Oplysningspligt« uden forskel er rettet mod alle pakkeleveringsvirksomheder). For det fjerde begik TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) fejl, da den udelukkede, at forordningen kan udgøre et gyldigt retsgrundlag for udøvelsen af AGCOM's reguleringsbeføjelse over for Amazon i lyset af, at det drejer sig om en indenlandsk virksomhed. Afslutningsvis har AGCOM beføjelse til at indføre regler som et led i myndighedstilsyn i henhold til såvel direktiv 97/67/EF og lovdekret nr. 261/1999 som forordning 2018/644, der i artikel 4, stk. 5, udtrykkeligt bestemmer, at de nationale forvaltningsmyndigheder kan pålægge oplysningskrav ud over de i forordningen fastsatte.

- 9 Angående direktiv 97/67/EF har AGCOM gjort gældende, at TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) anlagde en fejlagtig fortolkning af direktivet, da den i dommen bemærkede, at direktivet sigter mod at løse »specifikke grænseoverskridende problemer«. Formålet med og anvendelsesområdet for direktiv 97/67/EF er derimod markant bredere, fordi det tager sigte på at forbedre udbuddet inden for EU af posttjenester for brev- og pakkelevering samt på at harmonisere de rettigheder, som unionsborgere kan udøve med hensyn til både indenlandske og grænseoverskridende posttjenester. AGCOM har derfor beføjelse til at træffe forvaltningsmæssige foranstaltninger for at varetage sine opgaver, herunder at fremme konkurrencen og beskytte brugere af posttjenester. Endvidere er der ingen specifik pligt til udtrykkeligt, og idet den respektive vedtagne retsakt i modsat fald ville blive annulleret, at angive hjemmelen for udøvelsen af en vis beføjelse.
- 10 Hvad angår retsgrundlaget for den ved beslutning nr. 94/22/CONS udøvede reguleringsbeføjelse har AGCOM gjort gældende, at den med rette handlede inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt ved direktiv 97/67/EF og den nationale gennemførelseslovgivning (lovdekret nr. 261/1999). De beføjelser til at indsamle oplysninger, som AGCOM har i sin egenskab af national forvaltningsmyndighed, blev udøvet i overensstemmelse med de nævnte lovgivningsakter samt i medfør af forordning 2018/644, i hvilken disse beføjelser efterfølgende blev bekræftet og specificeret mere detaljeret.
- 11 De opgaver, som AGCOM er tillagt ved den nationale gennemførelseslovgivning, såsom »fremme af konkurrencen« [artikel 2, stk. 4, litra d), i lovdekret nr. 261/1999], »analyse af og tilsyn med postmarkederne, især tjenesternes priser« [artikel 2, stk. 4, litra g), i lovdekret nr. 261/1999] og mere generelt »regulering af postmarkederne« [artikel 2, stk. 4, litra a), i lovdekret nr. 261/1999], ville ikke kunne udføres uden et korrekt og fuldstændigt kendskab til markederne.
- 12 Det præciseres i 51. betragtning til direktiv 2008/6/EF, at de nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren »skal indsamle oplysninger fra virksomhederne på markedet for at kunne udføre deres opgaver effektivt [...]«.
- 13 Med hensyn til det konkrete tilfælde hævder AGCOM at have gennemført en analyse af pakkeleveringsmarkedet, som viste manglende gennemsigthed af

vilkårene for udbuddet af indenlandske leveringstjenester samt manglende gennemsigtighed af netstrukturen og af overholdelsen af arbejds- og ansættelsesvilkårene for det personale, som er beskæftiget i de forskellige trin af tilvejebringelsen af posttjenesten.

- 14 I lyset af disse kritiske aspekter og pakkeleveringsmarkedets udvikling (væksten og den forventede yderligere ekspansion af B2C-markedet, platformenes rolle, det meget store antal af virksomheder samt den omstændighed, at organiseringsformerne for virksomhederne og arbejdet ikke kan henføres til de modeller, som normalt anvendes i sektoren) vurderede AGCOM derfor, at »det er nødvendigt at øge niveauet af myndighedstilsyn for en mere effektiv kontrol af pakkeleveringsmarkedet, som tillader myndigheden at foretage indgreb med det formål at fremme konkurrencen og undgå, at der opstår situationer med fordrejning«.
- 15 Den anfægtede beslutning er derfor begrundet i hensigten om at fremme konkurrencen; de indførte oplysningskrav sigter nemlig mod at fremme en øget konkurrenceevne og at styrke gennemsigtigheden til gavn for forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder.
- 16 AGCOM har endvidere fundet en fejl i den dom, som TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) afsagde i sagen mod Amazon, nærmere bestemt hvor det anføres, at de supplerende oplysningskrav under alle omstændigheder skal udgøre et middel til at forbedre grænseoverskridende leveringstjenester som fastsat i forordning 2018/644.
- 17 AGCOM har gjort gældende, at de ved beslutningen pålagte oplysningskrav er bestemt til at råde bod på de kritiske aspekter, som blev konstateret på det indenlandske marked og til at bidrage til opnåelsen af de specifikke mål, som myndigheden forfølger (konstant og præcist tilsyn med alle former for dynamik på pakkeleveringsmarkedet, og navnlig med de faktorer, som i størst omfang påvirker virksomhedernes konkurrenceevne såsom priserne samt arbejds- og ansættelsesvilkårene). Følgelig drog TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) en fejlagtig, ulogisk og urimelig konklusion, da den fandt, at det alene er forordning 2018/644, der udgør retsgrundlaget for den ved beslutning nr. 94/22/CONS udøvede reguleringsbeføjelse, og at »nødvendigheden« af de ved beslutningen truffede reguleringsforanstaltninger udelukkende skulle efterprøves med udgangspunkt i forordningen og de deri fastsatte mål.
- 18 AGCOM er endvidere af den opfattelse, at den appellerede dom også er behæftet med fejl hvad angår den del, hvor det udelukkes, at pålæggelsen af de omtvistede oplysningskrav i det foreliggende tilfælde kan være begrundet i teorien om de såkaldte implicite beføjelser. Det stemmer ifølge AGCOM, at en streng anvendelse af legalitetsprincippet generelt kræver, at primærretlige bestemmelser udtrykkeligt tillægger uafhængige myndigheder reguleringsbeføjelser, men det er ligeledes sandt, at retsgrundlaget for disse beføjelser implicit kan udledes af de

lovbestemmelser, som vedtages til at definere disse myndigheders opgaver og mål.

- 19 I de domme, som TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) afsagde i søgsmålene anlagt af de andre virksomheder end Amazon, satte retten i første instans ikke spørgsmålstejn ved AGCOM's beføjelse til at pålægge postvirksomhederne generelle oplysningskrav, men udover at konstatere, at beslutningen var behæftet med manglende undersøgelse, slog den i det konkrete tilfælde snarere fast, at de generelle oplysningskrav i artikel 1 i beslutning nr. 94/22/CONS ikke var nødvendige og forholdsmæssige.
- 20 Til trods herfor har AGCOM i de tre appelsager til prøvelse af de tre ovennævnte domme fremsat et anbringende, som vedrører retsgrundlaget for den ved beslutning nr. 94/22/CONS udøvede beføjelse. I denne sammenhæng har AGCOM gjort gældende, at TAR Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) fejlagtigt tog udgangspunkt i, at det konkrete retsgrundlag alene udgøres af forordning 2018/644, og derfor i forbindelse med efterprøvelsen af retsgrundlaget for myndighedsindgreb samt af nødvendigheden og proportionaliteten af de pålagte oplysningskrav valgte ovennævnte forordning som den eneste referenceparameter og undlod at tage hensyn til, først og fremmest, direktiv 97/67/EF (navnlig artikel 22a, indført ved direktiv 2008/6/EF), den nationale gennemførelseslovgivning (lovdekret nr. 261/1999) og 51. betragtning til direktiv 2008/6/EF.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 21 Den forelæggende ret nærer først og fremmest tvivl om, hvorvidt AGCOM reelt har beføjelse til at pålægge oplysningskrav som de i hovedsagen omhandlede, navnlig over for indenlandske leveringsvirksomheder såsom Amazon, og i givet fald om omfanget af denne beføjelse.
- 22 Denne tvivl er affødt af den omstændighed, at AGCOM i de ovennævnte appelskrifter har gjort gældende, at dens beføjelser (også) følger af flere betragtninger til direktiv 97/67/EF og til forordning 2018/644, og navnlig af 51. betragtning til direktiv 2008/6/EF. Dette fokus på betragtningerne kan være et tegn på, at det er vanskeligt at identificere en klar og udtrykkelig bestemmelse som retsgrundlag for de udøvede beføjelser. De anførte bestemmelser kan fremstå som vage og ikke helt præcise hvad angår dette aspekt.
- 23 I denne henseende hjælper de øvrige beslutninger, som AGCOM vedtog i den komplekse procedure, der førte til beslutning nr. 94/22/CONS, heller ikke til at skabe klarhed. Det fremgår nemlig af nogle af disse beslutninger, at AGCOM endog udtrykkeligt udelukkede, at beføjelsen til at pålægge oplysningskrav følger af forordning 2018/644, mens AGCOM har gjort det modsatte gældende i den foreliggende sag.

- 24 Et andet aspekt, hvor den forelæggende ret nærer tvivl, vedrører artikel 9 i direktiv 97/67/EF. Denne artikel bestemmer, at »[f]or tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, kan medlemsstaterne indføre generelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes«.
- 25 De væsentlige krav defineres i direktivets artikel 2, stk. 1, nr. 19), som bestemmer: »Væsentlige krav: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, som kan foranledige en medlemsstat til at stille betingelser for levering af posttjenester. Sådanne hensyn er brevhemmeligheden, postnettets sikkerhed i forbindelse med transport af farligt gods, overholdelse af arbejds- og ansættelsesvilkår, sociale sikringsordninger, der er fastsat ved lov eller administrative bestemmelser, og/eller kollektive aftaler indgået mellem de nationale arbejdsmarkedsparter i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning samt i begrundede tilfælde databeskyttelse, miljøbeskyttelse og hensynet til by- og regionalplanlægning. Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed af informationer, der videresendes eller lagres, samt beskyttelse af privatlivets fred.«
- 26 Mens spørgsmålet i tilfældet af Amazon er, om AGCOM helt savner et retsgrundlag for sit myndighedsindgreb, er spørgsmålet med hensyn til de øvrige virksomheder, som er parter i de øvrige sager, snarere i hvilket omfang AGCOM kan strække sig til at indføre oplysningskrav. Det skal således i det væsentlige afklares, dels hvorvidt de af AGCOM pålagte oplysningskrav kan være begrundet i et af de væsentlige krav, som opremses i artikel 2, stk. 1, nr. 19), i direktiv 97/67/EF, dels hvorvidt disse krav er forholdsmæssige, idet de er egnet til at opnå de forfulgte mål, og hvorvidt disse mål kan opnås med mindre byrdefulde krav.
- 27 Hvad angår det sidstnævnte aspekt skal det erindres, at artikel 14a i lovdekret nr. 261/1999, som har gennemført artikel 22a i direktiv 97/67/EF, har fastsat en typisk beføjelse til at indsamle oplysninger, som kan udøves over for enkelte virksomheder, dog altid under overholdelsen af proportionalitetsprincippet. AGCOM kan indsamle oplysninger fra virksomhederne for at kunne udføre sine opgaver effektivt og kan som et led heri rette henvendelse til de enkelte virksomheder, hvis aktiviteter betragtes som af betydning for den konkrete udførelse af de opgaver, som AGCOM specifikt er tillagt af EU-lovgiver og den nationale lovgiver, og på grundlag af relevante omstændigheder og præcise anmodninger.
- 28 Efter den forelæggende rets opfattelse fremgår det ikke med klarhed, om de ovennævnte bestemmelser også indrømmer muligheden for at pålægge generelle oplysningskrav eller kan udgøre retsgrundlaget for udøvelsen af disse beføjelser.